

NIEZASŁANE ŁÓŻKA

W KINACH od 26 LUTEGO 2010

DYSTRYBUCJA W POLSCE

ul. Zamenhofska 1, 00-153 Warszawa

tel.: (+4822) 536 92 00,

fax: (+4822) 635 20 01

e-mail: gutekfilm@gutekfilm.com.pl

<http://www.gutekfilm.com.pl>

NIEZASŁANE ŁÓZKA

(UNMADE BEDS)

reżyseria

Alexis Dos Santos

scenariusz

Alexis Dos Santos
Marianela Maldonado

zdjęcia

Jakob Ihre

muzyka

Valentina Brazzini

scenografia

Steven Blundell

Jane Levick

kostiumy

Kate Forbes

występują

Fernando Tielve
Déborah François
Michiel Huisman
Iddo Goldberg
Richard Lintern
Katia Winter
Leonardo Brzezicki
Alexis Dos Santos
Lucy Tillet
Al Weaver

Axl
Vera
X Ray Man
Mike
Anthony Hemmings
Hannah
Lucas
Alejo
Lucy
Kelvin

producenci

Valentina Brazzini

Peter Carlton

Alastair Clark

Peter Ettedgui

Soledad Gatti-Pascual

Jo McLellan

Alexander O'Neal

Rachel Robey

Wielka Brytania

rok produkcji: 2009

czas trwania: 92 min.

35 mm – 1.85:1 – Dolby Digital

Opis fabuły

Czy poczułeś kiedyś bliską więź z kimś zupełnie obcym? A może poczułeś się kiedyś obco przy kimś, kto powinien być ci najbliższy?

20-letni Axl przyjeżdża do Londynu, aby odszukać ojca, który w dzieciństwie go porzucił. Gdy odkrywa, że ojciec jest agentem nieruchomości i ma nową rodzinę, zgłasza się do niego jako student poszukujący mieszkania. Oglądając kolejne lokale, Axl czuje się coraz bardziej uwięziony w roli, jaką sobie narzucił i nie potrafi wyznać prawdy. Szuka ucieczki od swojego problemu w modnych, londyńskich klubach na East Endzie i staje się częścią nietypowej rodziny zamieszkującej anarchistyczny, tętniący życiem squat.

Ten rozległy, opuszczony magazyn jest również domem Vera. Podczas gdy Axl stara się odzyskać swoją tożsamość, Vera pragnie uciec od swojej po bolesnym zawodzie miłosnym. Kiedy więc spotyka pewnego charyzmatycznego nieznajomego, nic mu o sobie nie mówi, lecz rozpoczyna zmysłową grę. Dodatkowych emocji dostarcza Verze przecucie, że znalazła swoją bratnią duszę. Lecz jak długo można toczyć rozgrywkę, która grozi utratą wielkiej miłości? A jeśli Vera porzuci grę, czy romans przetrwa?

Mimo, że Axl i Vera mieszkają w tym samym budynku, ich ścieżki długo nie przecinając się. Ich historie - zabawne i tajemnicze, romantyczne i przejmujące – nawiązują do siebie i tworzą kontrasty, by wreszcie ostatecznie się zderzyć. Rozgrywające się na tle energetycznego, wielokulturowego tygla, jakim jest Londyn XXI wieku, NIEZASŁANE ŁÓŻKA to drugi film fabularny cieszącego się uznaniem reżysera Alexisa Dos Santosa.

KULISY POWSTANIA FILMU

NIEZASŁANE ŁÓŻKA to druga fabuła uznanego scenarzysty i reżysera Alexisa Dos Santosa, który swój wizjonerski styl południowoamerykańskiej nowej fali przeniósł na kosmopolityczny grunt wschodniego Londynu, gdzie rozgrywa się akcja filmu. Oto świeży, innowacyjny obraz niezależny z Wielkiej Brytanii zanurzony w wielokulturowości Londynu i wrażliwości tamtejszej młodzieży i młodych ludzi w ogóle. To film zarazem współczesny i ponadczasowy, a przede wszystkim – ważny.

Do udziału w powstaniu NIEZASŁANYCH ŁÓŻEK Alexis zaprosił producenta Sola Gatti-Pascuala, z którym nawiązał bliską współpracę przy kręceniu swego debiutanckiego filmu fabularnego „Glue”. Wspólnie zwerbowali do nowego, szalenie oryginalnego projektu kilku starych przyjaciół i kilka nowych twarzy. Doskonała ekipa oraz fascynująca, młoda międzynarodowa obsada sprawiają, że NIEZASŁANE ŁÓŻKA to film pełen inwencji zarówno aktorskiej, jak i realizacyjnej. Całości dopełnia porywająca muzyka brytyjskich zespołów niezależnych.

Powstawanie scenariusza

Zainspirowany doświadczeniami z czasów, gdy jako student filmówki przybył po raz pierwszy do wielkiego miasta, Alexis stworzył pierwsze szkice postaci NIEZASŁANYCH ŁÓŻEK opierając się o poznanych ludzi i własne życie w Londynie.

„Choć nigdy nie mieszkalem na squacie, miałem wielu przyjaciół squatterów i często ich odwiedzałem. Nakręciłem też kilka teledysków w wielkim, pofabrycznym, zajęтым przez artystów squacie, który przypominał ten z filmu. Chciałem przede wszystkim pokazać, że cudzoziemcy w Londynie tworzą silne społeczności, w samym środku tej ogromnej wielokulturowej metropolii”.

Alexis analizował style życia obserwowanych osób tak długo, aż zaczęli tworzyć własne, odrębne idee w jego wyobraźni i tak zrodził się scenariusz. Centralnymi jego postaciami są Axl i Vera, których historie zostają zestawione jako dwa różne przykłady odgrywania w życiu kogoś innego. „To dwa subiektywne doświadczenia, które się krzyżują, tak jak to bywa w prawdziwym życiu”, wyjaśnia Alexis. To potężne zderzenie następuje dopiero w ostatnich scenach filmu.

Choć scenariusz NIEZASŁANYCH ŁÓŻEK był bardziej rozwinięty, niż 16-stronicowy tekst, który był podstawą debiutanckiego „Glue”, Alexis zachował typową dla siebie oszczędność, pozostawiając wiele miejsca na aktorskie improwizacje. „'Glue' i NIEZASŁANE ŁÓŻKA łączy pewne podobieństwo: to opowieści obiektywne, które z czasem stają się subiektywne, obejmując oba krańce spektrum”, opowiada Alexis zapytany o scenariusze swoich filmów. „W ten sposób można wejść do głowy postaci, a potem z niej wyjść. Można użyć narracji z offu, a potem zajrzeć do umysłu bohatera: to język filmowy, który oddaje subiektywne przeżycia, kontrastując je ze stylem dokumentu, obserwacją ludzi i tego, jak postępują w życiu”.

Sol Gatti Pascual, producent z londyńskiej firmy The Bureau, studiował na NFTS równolegle z Alexisem. Nawiązali współpracę w 2001 roku, gdy Alexis rozpoczął pisanie scenariusza. Pierwszy szkic został przekazany do opracowania Peterowi Carltonowi z Film4. Gdy Alexis ukończył zdjęcia do „Glue”, wrócił do pracy nad NIEZASŁANYMI ŁÓŻKAMI, a do ekipy produkcyjnej dołączył Peter Ettedgui. Scenariusz osiągnął ostateczny kształt podczas pracy Alexisa w ramach Cinéfondation 2006, stypendium przydzielanego przez fundację festiwalu w Cannes.

„Próbowaliśmy sprzedać scenariusz przez kilka dobrych lat” wspomina producent Sol Gatti Pascual. „Gdy do ekipy dołączył Peter Ettedgui, jego wkład w opracowanie materiału pozwolił nam naprawić kilka istotnych problemów. Zabraliśmy scenariusz do Cannes w 2007 roku i w ciągu miesiąca otrzymaliśmy pełne dofinansowanie”.

Niezwyczajne podejście do reżyserii

Niskobudżetowe, nakręcone w pięć tygodni w Londynie i Nottingham NIEZASŁANE ŁÓŻKA powstały dzięki pasji i oddaniu dynamicznej, międzynarodowej ekipy filmowej. Każdy, od twórców po statystów, a nawet występujących gościnnie zespołów i artystów, przyłożył rękę do efektu końcowego.

Wszyscy nie szczędzą pochwał Alexisowi za jego wszechstronność, elastyczność i spontaniczność, a także jego otwartość na pomysły innych i improwizację. „Oczywiście Alexis wymaga od aktorów gry, ale szuka postaci, której nie definiuje jedynie wygląd, ruch,

ekspresja czy uśmiech. Podczas castingów Alexis wypatruje osób z osobowością. Kogoś, kto ma już bazę, do której można jeszcze wiele dołożyć”, opowiada Fernando Tielve (Axl).

Tę teorię potwierdza sam Alexis. Podczas zdjęć wszyscy aktorzy mają okazję zagrać scenę kilkakrotnie, za każdym razem wykorzystując teksty według własnego uznania. Wiele z filmowych dialogów bazowało na ich własnych odczuciach względem portretowanych postaci. Taka wolność jest rzadkością w rozpędzonym i pełnym obostrzeń finansowych świecie filmu. „Każde ujęcie było zupełnie inne. Zwykle przy kilku podejściach zmiany są niewielkie, ale Alexisowi chodzi o coś innego. On pragnie, by scena była żywa, autentyczna”, potwierdza Déborah François (Vera). „To dla mnie nowy tryb pracy i daje mi on wielką frajdę. Czuję, że naprawdę współtworzę film. Alexis zawsze pozostaje blisko swoich postaci: można zobaczyć ich duszę i charakter tak jasno, jak on je widzi”.

„Co ciekawe, niektóre momenty w scenariuszu opisane trzema linijkami, np. ‘para wchodzi do hotelu i idzie korytarzem’, dzięki naszemu stylowi kręcenia i swobodzie, jaką dajemy aktorom, stanowią w filmie bardzo mocne sceny”. Alexis opowiada tu o ulubionym fragmencie Déborah, która wspomina: „Zupełnie niespodziewanie powstała długa i piękna scena”. Alexis wyjaśnia: „To te chwile ‘pomiędzy’ koniec końców znaczą najwięcej, ale nie da się tego przewidzieć, takie rzeczy dzieją się same. I potem, podczas montażu, odnajdujesz właściwe proporcje i środek ciężkości fabuły. Zamiast próbować wszystko kontrolować, trzeba pozwolić sprawom płynąć naprzód”.

„NIEZASŁANE ŁÓŻKA opowiadają o poszukiwaniu samego siebie i o tym, że ludzie mają palącą potrzebę zmieniania swojego życia i wykorzystania go w jakiś sposób”, mówi autor zdjęć Jakob Ihre. „Opowiada o ludziach pełnych pasji i siły, którzy chcą przesuwać granice”. Słowa Jakoba można odnieść zarówno do bohaterów filmu, jak i jego twórców. Odważny i inspirujący styl reżyserii Alexisa stworzył na planie atmosferę odzwierciedlającą klimat przedstawionego w filmie squatu, w którym artyści tworzą to, co im w duszy gra, gdzie spotykają się i wzajemnie dają sobie natchnienie.

„Magazyn, który stał się filmowym squatem, trudno byłoby odnaleźć w Londynie. To ogromna budowla z elementami oryginalnego wyposażenia, wciąż nie przekształcona w eleganckie apartamenty i biura, nadal surowa i autentycznie opuszczona”, opowiada Alexis o wyborze scenerii. „Taki magazyn w Londynie już dawno zostałby zmodernizowany. Nottingham miało odpowiednią architekturę i rozmiar dla moich celów”.

Stylizacja przestrzeni

Połączenie stylu reżyserii Alexisa i rytmu jego scenariusza osadzonego w londyńskim środowisku squatterów zaowocowało w NIEZASŁANYCH ŁÓŻKACH unikalną estetyką – żywiołową, a zarazem niemal namacalną. Reżyser opisuje ją tak: „daje wrażenie dotykania skóry”.

Postacie bawią się koncepcją intymności i dystansu, a ich działanie odzwierciedla ruch kamery. Autor zdjęć Jakob Ihre wspomina: „Najwspanialszym i najbardziej ekscytującym

wyzwaniem były próby uchwycenia skrajnie intymnych światów bohaterów i światów zewnętrznych, a następnie zespolenia ich na ekranie”.

Te światy też mienią się skrajnościami, od surowych pejzaży wschodniego Londynu, po ciepłe wnętrza baru Mike’a i samego squatu, który musiał nie tylko tętnić życiem i przyciągać przytulnym klimatem, ale także wyglądać realistycznie. Squat reprezentuje surową, organiczną i pozbawioną etykietek subkulturę, więc oddanie tego na filmie nie jest łatwym zadaniem. Zainspirowani najsłynniejszym berlińskim squatem Tacheles lokalni artyści stworzyli na ścianach graffiti i oprawę wizualną scenografii. „Musieliśmy sprawić, by miejsce wyglądało jak ‘dom pracy twórczej’”, mówi scenograf Kristian Millstead, „nie zaś nora, w której młodzi ludzie biorą narkotyki. Squaty, które znam z autopsji, to radosne, przytulne miejsca”.

OBSADA I TWÓRCY

Déborah François/Vera

Dwudziestoletnia belgijska aktorka Déborah François została obsypana pochwałami za debiutancką rolę Sonii - nastoletniej matki w „Dziecku” Jean-Pierre’a i Luka Dardenne’a. Film w 2005 roku zdobył Złotą Palmę na festiwalu w Cannes, a Déborah otrzymała nagrodę im. Josepha Plateau dla Najlepszej Belgijskiej Aktorki. Jej kolejna rola w „Niewykorzystanym darze”, za którą otrzymała nominację do Cezara, ugruntowała jej opinię fascynującego młodego talentu. Ostatnio Déborah zagrała w „Czerwonych mrówkach” Stephana Carpioux, „Sile odwagi” Jean-Paula Salomé i „L’été Indien” u boku Sophie Marceau i Julie Depardieu, a także w nowym filmie Rémiego Bezançona „Le premier jour du reste de ta vie”. Za tę ostatnią rolę otrzymała Cezara dla Najlepszej Nowej Twarzy Kobięcej. NIEZASŁANE ŁÓŻKA to jej pierwszy film anglojęzyczny.

„Verę trudno zdefiniować, bo jest bardzo szczera i bezpośrednia, a jednocześnie przebiegła: lubi bawić się innymi ludźmi i życiem. Bardzo istotne było stworzenie chemii pomiędzy moją postacią i Michiela – od razu ją poczułam, jeszcze podczas przesłuchań”.

Fernando Tielve/Axl

21-letni Hiszpan Fernando Tielve po raz pierwszy zaprezentował swój talent aktorski jako mały Carlos, jedna z głównych postaci „Kręgosłupa diabła” Guillerma del Toro. Od tego czasu wystąpił m.in. w „Duchach Goi” jako brat postaci granej przez Natalie Portman, w „Mrocznej Argentynie” u boku Antonia Banderasa, a Del Toro ściągnął go do epizodycznej roli w nominowanym do Oscara „Labiryncie fauna”.

„Wystąpiłem wcześniej w dwóch anglojęzycznych filmach, ale oba rozgrywały się w Hiszpanii, więc to był mój pierwszy film zagraniczny i pierwsza rola główna. Zwykle grałem postaci drugoplanowe”, mówi Fernando wspominając pracę nad NIEZASŁANYMI ŁÓŻKAMI. „Uwielbiam postać Axla. Jest bardzo skomplikowanym, małomównym człowiekiem – dużo dzieje się wewnątrz, wiele wyraża tylko spojrzeniem. W jego duszy szaleje burza, która to cichnie, to się wzmacnia - zależnie od chwili. Jest bardzo delikatny: silny, ale wrażliwy, także z wyglądu. Axl jest mi bardzo bliski. Rozumiem go”.

Michiel Huisman/ Nieznajomy

26-letni Holender Michiel Huisman występował w holenderskiej telewizji od 14. roku życia. Grywał także w filmach, m.in. „Floris”, „Johan”, czy „Funny Dewdrop”. Niedawno ukończył zdjęcia do brytyjskiej produkcji pt. „Młoda Wiktoria”.

„Bardzo mi się podobał film ‘Glue’, więc gdy Alexis zaprosił mnie na casting, byłem szalenie podekscytowany. W scenariuszu ujęło mnie to, że opowiada o młodych ludziach, którzy razem mieszkają, a jednocześnie są samotni - szukają miłości i siebie nawzajem”, mówi Michiel. „To, że nie gramy w ojczystych językach nieco wszystko utrudnia, ale właśnie o tym jest ten film: o młodych ludziach, którzy starają się wyrazić siebie w tych wszystkich językach z różnych stron świata”.

Iddo Goldberg/Mike

Iddo Goldberg został aktorem jako nastolatek. Wystąpił w takich filmach, jak „Gazu mięczaku, gazu”, „Smak życia”, „Suzie Gold”, czy „Nigdy nie będę twoja”. W telewizji pojawił się m.in. w „Sekretnym dzienniku call girl”, „The Bill”, „Szpitalu Holby City”, „Małej Brytanii”, „Kumplach” i „Nathanie Barleyu”.

„Postać Mike’a zainteresowała mnie z miejsca swoim spokojem; wiele szaleństw i wątpliwości wieku młodzieńczego ma już za sobą, a ponadto podaje pomocną dłoń innym i wspiera ich w trudnych momentach. Pomyślałem, że to stanowi wyzwanie i je podjąłem. Film opowiada o tych wątpliwościach, które trapią młodych ludzi i sądzę, że przemówi do każdego, kto ma w sobie coś z marzyciela i do wszystkich, którzy lubią przygodę i jazdę po bandzie”.

Richard Lintern/Anthony

Richard Lintern od dwudziestu lat występuje w brytyjskiej telewizji. Sławę przyniosła mu rola w filmie Jamila Dehlavi „Jinnah” i od tego czasu zagrał m.in. w „Śnie Kasandry”, „Angielskiej robocie” i „Syrianie”.

„Scenariusz NIEZASŁANYCH ŁÓŻEK był jednym z najlepszych, jakie czytałem w ostatnich latach; kawał świetnego tekstu. Praca z Alexisem była bardzo spokojna i konstruktywna; to łagodny człowiek, który doskonale rozumie, jak działa scenariusz i na czym polega praca aktora. Potrafi sprawić, byśmy zawarli w rolach to, co chciał przekazać. Film jest pełen zrozumienia dla człowieka i pełen życia. Przemówi do każdego”.

Alexis Dos Santos/Scenarzysta i reżyser

Alexis Dos Santos wsławił się debiutanckim „Glue” - opowieścią o młodzieży z małego miasteczka rozgrywającą się w jego rodzinnej Argentynie. Film obsypano 15 nagrodami na festiwalach filmowych na całym świecie, w tym Nagrodą Młodego Jury na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Rotterdamie, i został wybrany jako film otwierający nowojorski festiwal New Film New Directors w 2007 roku. Alexis studiował reżyserię w Buenos Aires i Barcelonie, a w 1998 przeniósł się do Londynu, gdzie uczęszczał

do National Film and Television School wraz z takimi artystami, jak Joachim Trier, Sarah Gavron, czy Tom Shankland. Pod opieką Stephena Frearsa napisał i wyreżyserował kilka krótkometrażówek, w tym „Sand” – zwycięzcę Nagrody dla Najlepszego Scenariusza na festiwalu filmowym w Bolonii i Specjalnego Wyróżnienia Jury na festiwalu filmowym w Breście. W 2006 roku został wybrany przez prestiżową paryską fundację Cinéfondation działającą w ramach festiwalu filmowego w Cannes, pod egidą której pracował nad scenariuszem NIEZASŁANYCH ŁÓŻEK.